

sikrer, at Folketinget gennem Markedsudvalget modtager alle nødvendige informationer om retslige skridt imod Danmark fra EF-Kommissionen.

I den forbindelse kan nævnes, at Markedsudvalget allerede den 15. juni 1992 (alm. del – bilag 709) har stillet regeringen et spørgsmål, hvorefter der ønskes en uddybning af de traktatkrænkelssager, der er nævnt i Udenrigsministeriets beretning af juni 1992 vedrørende udviklingen i EF i 1991, jf. nedenfor afsnit IV, 5.

II. REGERINGENS OVERVEJELSER OM AMBIEN FREM TIL LOVFORSLAGETS FREMSÆTTELSE (PERIODEN JULI 1987 – DECEMBER 1987)

Regeringens overvejelser om ambien kan opdeles i forskellige faser.

I første fase (juli-september 1987) drøfter man primært, hvilken omlægningsmodel der, set fra et økonomisk synspunkt, er den mest hensigtsmæssige samtidig med, at der finder en foreløbig vurdering sted af de EF-retlige aspekter.

I næste fase (september-november 1987) koncentrerer regeringen sig herefter om en endelig vurdering af de EF-retlige aspekter.

I en tredje fase (medio november-medio december 1987) orienterer regeringen EF-Kommissionen om sine planer vedrørende indførelsen af ambien samtidig med, at man inddrager arbejdsmarkedets parter i drøftelserne om ambien (trepartsforhandlinger m.v.). Herefter fremsættes selve lovforslaget den 9. december 1987.

Nedenfor gives en nærmere redegørelse for de enkelte faser, der beskriver det faktiske forløb af regeringens og centraladministrationens overvejelser, og herunder fremdrages de vigtigste EF-retlige aspekter.

1. Indledende fase (perioden juli – september 1987)

I foråret 1987 afsluttedes overenskomsterne med lønstigninger, der medførte, at omkostningerne i Danmark ville stige mere end i udlandet. Det ville klart forringe konkurrenceevnenes stilling.

Der var, ifølge Arbejdsministeriet, ikke mulighed for at ændre indholdet af de indgåede overenskomster, og de samlede lønomkostninger måtte derfor nedsættes ved at påvirke de indirekte lønomkostninger. Dette kunne ske enten ved at nedsætte bidragene til de forskellige sociale og arbejdsmarkedsordninger eller ved at yde et generelt tilskud til nedbringelse af de indirekte lønomkostninger, jf. notat fra Arbejdsministeriet af 9. juli 1987.

Med henblik på at få belyst og opstillet konkrete forslag til forbedring af konkurrenceevnen besluttedes det på møde i regeringens koordinationsudvalg i august 1987 at nedsætte en arbejdsgruppe om arbejdsgiverafgifter med følgende kommissorium:

»Som led i regeringens overvejelser om initiativer til forbedring af konkurrenceevnen nedsættes en arbejdsgruppe om arbejdsgiverafgifter.

Baggrunden for arbejdsgruppens nedsættelse er den betydelige forringelse af konkurrenceevnen samt behovet for, at der foretages en gennemgang af det nuværende system for opkrævning af arbejdsgiverafgifter. Hensigten er at analysere og fremkomme med forslag til omlægning af beregningsgrundlaget for arbejdsgiverafgifterne, så omkostningerne for de udlandskonkurrerende erhverv lettes.

Resultatet af gruppens arbejde skal foreligge snarest muligt. Arbejdsgruppens oplæg vil indgå i regeringens drøftelser med arbejdsmarkedets parter, hvorefter det endelige forslag vil blive udarbejdet. Medio september 1987 skal arbejdsgruppen afgive statusrapport.

Arbejdsgruppen består af repræsentanter fra Arbejdsministeriet (formand), Finansministeriet, Økonomiministeriet samt Skatteministeriet.«

Før der redegøres for arbejdsgruppens overvejelser, kan det være formålstjenligt at se, hvilke arbejdsgiverafgifter der var tale om i 1987, og som der altså var mulighed for helt eller delvis at afskaffe eller omlægge. Det drejede sig om følgende afgifter, jf. arbejdsgruppens statusrapport af september 1987 (udateret):